

del: „V smrtni senci.“ Za letos je pripravljaj tretji del: „Vineta.“ Še na postelji je spisal rokopis za poglavje, katero priobčujemo v tej številki. Tako je delal, dokler je še mogel gibati z roko. Njegov duh je bil do zadnjega čvrst, in njegova neusehljiva domišljija je snovala zgodbe starih Polabcev, dokler je ni zagrnil črni zastor neizprosne smrti. Komaj vidne in skoro nečitljive so črke, s katerimi je s svinčnikom v postelji pisal zadnje poglavje.

Občutna izguba je zadela naš list in slovensko slovstvo, katero žaluje za enim svojih najboljših talentov. Dr. Matija Prelesnik je bil blaga duša, ženialen um najobsežnejšega znanja. Povest „Vineta“ ostane

Otoku pri Mošnjah. Še ko je bil dijak, se je vsa njegova rodbina izselila v Ameriko in ga pustila samega v stari domovini. Ko je Resman doslužil pri vojakih, je postal uradnik pri južni železnici. Služboval je v Zagorju in v Borovnici, v Št. Petru na Krasu, v Karlovcu, v Sisku, v Zagrebu, na Rakeku, v Divači in v Trstu, kjer je bil tajnik delavskega podpornega društva. V Nabrežini so ga kot Slovenca skrivaj imeli pod policijskim nadzorstvom. Služboval je potem v Velenju in v Zalogu. Iz Velenja bi bil moral priti v Divačo, a vlada je zahtevala, da Resmana ne smejo več poslati na Primorsko, in tako je prišel v Zalog. Pred dvema letoma je Resman šel v

RAZSTAVA VAJENŠKIH DEL V LJUBLJANI.

FOTAGR. FR. VESEL.

za zdaj nedovršena, ker bi jo bilo težko nadaljevati v originalnem, samoniklem, globokopesniškem slogu Prelesnikovem. Naj nam vstane kmalu zopet slovanski bard, ki nam bo v tako pestrih slikah predstavljal temno zgodbo srečnih in nesrečnih dni naše davne zgodovine!

Bogdanu Venedu svetila večna luč, med nami pa mu bodi časten in nevenljiv spomin!

☪

Ivan Nep. Resman. Dne 5. januarja t. l. je po kratki bolezn umrl Ivan Nep. Resman, postajenačelnik južne železnice v p. Rojen je bil 16. maja 1848 na

pokoju. Mnogo je žrtvoval za narodne namene. Podpiral je mnogo dijakov in društev, sodeloval, kjer je bila prilika, agitiral in navduševal ljudi. Pred nekaj leti je zbral svoje pesmi in jih izdal v posebni knjižici, naslovljeni „M o j a d e c a“.

Veliki koncert „Glasbene Matice“ je dne 8. jan. popolnoma uspel. Nastopilo je 160 pevcev in pevk, orkester je štel 60 članov. Skladbe so bile vse na vrhuncu glede izbere in izvajanja. Fibichova „Pomladna romanca“ nam je že znana. Poleg Vendlerjeve „Zveste ljubice“ je pa najbolj ugajala Nováková „Nesrečna vojna“, energična balada z izrazito in mogočno deklamacijo. Nekaj novega so bile Mokranj-